


SUSIVIENIJIMO

LAIKAS IR ŽENKLAS

 Labas vakaras. Garbė būti čia šį vakarą, ir stovėti šioje vietoje.

² Aš, šį rytą, važiuodamas gatve. . . Aš buvau išvykęs melstis, laukti Viešpaties. Ir važiuodamas keliu, aš įsijungiau radiją, tarnautoją brolių Smitą, tamsiaodį brolių (ar jūs klausėtės jo šį rytą? Kas nors iš jūsų?), aš manau, iš Ohajo. kažkas man pasakojo apie jo pamokslavimą ir pasakė: „Jūs turėtumėte įsijungti jį“, - kažką panašaus.

³ Man tiesiog pavyko paklausti jo šį rytą. Ir jis iš tikrųjų pasakojo apie tai, kaip šiame pasaulyje yra gausu nuodėmės, ir jis buvo. . . Ir aš perjungiau toliau, į kitą stotį toliau, ir pasiklausiau kito. Tuo laiku, kai aš atvykau čia, aš jau buvau beveik pasiruošęs, maniau, kad gal dar nėra per vėlu ateiti į bažnyčią, šį rytą, kai aš atvykau. Taigi, mes iš tiesų esame labai privileijuoti, būdami čia šį vakarą, ir tarnaudami Viešpaties tarnavime.

⁴ Ir kalbėdamas apie brolių Nevilą, ir praeitos dienos pamokslą, šiai nedidukei moteriškei, mūsų seseriai, kuri ką tik išėjo iš mūsų. Tai buvo, mes visi žinome, kas tai buvo, tai sesuo Viver. Ir galvojant apie vyrą čia, kuris buvo pakrikštytas šį vakarą; ji. . . aš pakrikštijau ją šitame baseine, kai aš. . . jie turėjo atvežti ją čia neįgaliojo vežimėlyje. Ji buvo bemirštanti, sirgo vėžiu, ir jai liko gyventi tik tas vakaras; gydytojai atsisakė jos, ji turėjo mirti sekantį rytą. Ir aš nuvykau į jos namus, bandžiau pakalbėti su ja apie Dievišką išgydymą, o ji vis kartojė: „Aš nesu verta, kad jūs užeimtumėte po mano stogą“. Ji tarė: „Aš—aš neverta, kad mano namuose būtų tarnautojas“. Ji pasakė: „Aš esu nusidėjėlė“. Bet ji pasakė: „Pone, aš nenoriu mirti štai taip“. Ir taip Grace Veber, čia, nuvedė mane ten. Aš tiesiog įėjau, pavargęs nuo susirinkimų; ir ten, kai aš meldžiausi už ją ir skaičiau jai Raštą, ir ji buvo išgelbėta. Tuomet, ji vos galėjo pakelti savo ranką, bet ji norėjo visiems paspausti ranką. Ji tiesiog. . . kažkas jai nutiko.

⁵ Ir kol jie sveikinosi, aš pamačiau regėjimą, kaip ji nuėjo į vištidę, grįžo atgal. Aš pasakiau: „Gera, dabar viskas bus gerai“, - ir tai buvo prieš aštuoniolika metų. Ir visą tą laiką ji išvengė vėžio. Jei ji mirė. . . Nemirė nuo vėžio, ją išliko širdies smūgis ir tai nužudė ją. Jai buvo prijungtas deguonis; ji mirė nuo širdies smūgio.

⁶ Ir tuomet aš galvojau, tiesiog pabaigoje, kai žmonės išeidinėjo, ir jie dainavo „Tuomet Atėjo Jėzus“. Būtent tai, kas ir

ivyko, Jis atėjo ir skyrė jai tuos aštuoniolika metų gyvenimo. Ir aš pagalvojau: „Kaip tai atitinka“. Ta moteris tikriausiai nežinojo, kad ji tai darė, štai taip. Tuomet, vėl, ji galbūt galvojo. Bet kaip tai atitiko, turint tą dalį - „*Tuomet Atėjo Jėzus*“.

⁷ Taigi, tai šiek tiek anksčiau, aš—aš tikiuosi, mano didelis pasiruošimas susirinkimams. Aš tampu labai nervingas. Šį rytą buvau taip sumišęs, aš nuėjau pasimelsti. Ir aš—aš namuose, grįžau čia. Šeima, tiesiog nuvežiau juos į Arizoną, ir aš... kad vaikučiai galėtų eiti į mokyklą. Ir aš grįžau čia, tiesiog tam, kad kažkaip atsipalaiduočiau, nuvykčiau į medžioklę su broliu Vudu ir su būreliu čia esančių brolių; turėtume išvykti į medžioklę ateinančią savaitę. Mes vykstame į Kentukį. Ir aš buvau... buvau... Tiesiog nutiko, kad aš atvykau tą dieną, kai—kai mirė ponia Viver, ir tai kaip tik, kad aš galėjau būti čia ir padėti broliui Nevilui tose laidotuvėse.

⁸ Ir aš stengiuosi ne... stengiuosi per daug nekalbėti apie tai, žinote, žmonės aplinkui skundžiasi. Kadangi, aš manau, vienas baisiausių dalykų yra, tai matyti vyrą ar moterį, kurie pastoviai skundžiasi. Aš visada galvoju: „Dieve, apsaugok mane nuo to“. Suprantate, visą laiką tai—tai silpnina tikėjimą, jūs žinote. Jūs tiesiog—jūs tiesiog... jeigu jūs—jeigu jūs... Aš žinau, kad su amžiumi, kiekvienam iš mūsų, nutiks kažkas viena ar kažkas kita. Ir aš žinau, kad tie maži dalykėliai vis kaupiasi, kadangi su amžiumi, jie tiesiog kaupiasi. Bet aš manau, kad vienas iš baisiausių dalykų, kai šėtonas užbaigia kokio nors žmogaus gyvenimą kaip: irzlaus pagyvenusio vyro ar pagyvenusios moters, suprantate. Aš—aš tikiuosi, kad neprieisiu iki to. Aš tikiuosi, kad sugebėsiu tai pakelti, savo naštas, ir—ir pasiekti tokią vietą, kur... norėčiau, jog mano gyvenimas būtų vainikuotas Dievo Slove: Jo ilgu pakantumu, švelnumu, ramybe, nuolankumu ir pripildytu Šventosios Dvasios.

⁹ Ir aš... vienas iš pagrindinių dalykų, kuris visada skaudino mane per visą gyvenimą - tai nervinė būklė. Kai aš labai pavargstu, tuomet aš būnu labai nusilpęs. Aš... savotiškai jaučiuosi taip, lyg niekas tavimi nesirūpina, žinote, ir—ir jūs visas esate... Jūs taip pat tai turite. Ir kartais taip nutinka, kad aš padauginu to, žinote, ir kartais pasidaro tikrai blogai, ir aš vos galiu... Tai įtampa, štai kas visa tai daro. Ir tuomet daugelį kartų prieinu prie tokios vietos, ypač per daugelį tų regėjimų, suprantate, tai tiesiog pagauna mane. Aš žvelgiu į asmenį, galvoju: „Tai yra regėjimas. Ne, ne, ne, tai ne regėjimas. Taip! Tai ne?“ Jūs suprantate? Ir jūs tiesiog nesuvokiate, kokia kaina tai gaunama. Taigi tuomet—taigi tuomet jūs—jūs stebitės. Tada jūs pradodate galvoti: „Na, jūs...“ Tada atsitraukiate į šalį ir sakote: „Na, taigi, ką—ką aš padariau? Štai aš čia, man—man penkiasdešimt metų, ir aš nieko nepadariau dėl Viešpaties; ir aš—aš senstu. Ir kas...? Ir aš—senstu. Ir kas...? O, tai bent“. Tuomet jūs tiesiog... kaip mes vadindavome „prastoje

nuotaikoje“. Kai kurie iš jūsų broliai, maždaug mano amžiaus, prisimenate, ką jie vadindavo „esantis prastoje nuotaikoje“. Tėtis apie tai kalbėdavo, ir aš galvodavau, ką jis turi omenyje, o dabar aš tikrai žinau, ką jis turėjo omenyje. Taigi tuomet, jūs pradėdate taip jaustis, bet visa tai – netiesa; tai tik jūs, jūs tai žinote. Suprantate, jūs tai žinote, tiesiog tai jūs darote tai.

¹⁰ Taigi aš dabar bandžiau šiek tiek nusiraminti, ir pasiruošti didžiam postūmiui, kuris, tikiuosi greitai įvyks. Ir tuomet per . . . Aš tuoj pat turiu išvykti į Niujorką, ir aš . . . ten, į susirinkimą, į kampaniją. Ir tuomet į Šreveportą, tada grįžti į Finiksą. Ir tuomet vykti į vakarinį . . . pietinį Jungtinių Valstijų pasienį. Ir tuomet jie rengia keliones užsieni, pradės iš karto, kai tik mes galėsime, metų pradžioje, galbūt kovą, balandį, kažką panašaus; kur pradėsime Stokholme ar Osle, ir keliausime aplink pasaulį, jei tik galėsime per šią kitą kelionę.

¹¹ O dabar aš esu namuose, šiek tiek ilsiuosi, kad galėčiau susigražinti jėgas ir atsigauti. Ir Viešpačiui leidus, aš sugrįšiu kitą sekmadienį, iš Kentukio. Ir—ir jeigu viskas gerai, ir tai patinka Viešpačiui, ir brolis Nevilas neprieštarauja; na, aš tiesiog pasistengsiu kitą sekmadienį praveisti tarnavimą, jeigu—jeigu Viešpats leis. Ir jeigu Jis tiesiog panorės, kaip ir brolis Nevilas, aš—aš būsiu čia. Taip, pone, Jis tiesiog kaip . . . jeigu Jis nori to, kaip ir brolis Nevilas. Tikiuosi, kad Jis nori. Taigi, suprantate, tuomet aš žinosiu, kad aš greitai, jei Viešpats leis, aš jus paliksiu kuriam laikui.

¹² Ir aš . . . tiesiog nedidelis pamokslas, tiesiog gavau šiek tiek savo širdyje, tuomet aš—aš—aš jaučiu, kad norėčiau pateikti tai jums, suprantate, ir mes galime pakalbėti apie tai. Taigi, aš turiu keletą iš jų, penkis ar šešis, kurie tiesiog atėjo man per šias paskutines keletą dienų. Ir aš išvykau, porai dienų čia, medžioti voveres. Ir vykstant į miškus aš pasiimu pieštuką ir popieriaus. Suprantate? Taigi, maždaug tuo metu, kai jau būna gera ir šviesu, aš atsisėdu kur nors prie medžio. Jei neužmiegu, aš pradėdu melstis, ir tada aš, Viešpats man ką nors duoda, aš užrašau tai į nedidelius užrašus, suprantate. Jūs žinote, ką aš turiu omenyje; kai jūs liekate vienas, ir tuomet jūs . . . tuomet aš ateinu čia, užrašau viską į užrašų knygelę. Ir kai mane pakviečia, aš išbėgu, pasiimu savo užrašus ir imu juos vartyti, žiūrėdamas, nuo ko aš galiu pradėti, suprantate. Štai kas ir nutiko tiesiog dabar.

¹³ Taigi dabar, aš noriu, jei Viešpats leis, kalbėti tiesiog . . . Aš stengiuosi . . . sutrumpinti tuos didelius, ilgus pamokslus, suprantate; kai užtrunka valandų valandas. Ir Viešpats padėjo man padaryti gana trumpą darbą Čikagoje, paskutinį vakarą ten, maždaug trisdešimt minučių. Ir kažkas priėjo, ir pasakė: „Aš nemaniau, kad tai jums būdinga, bet jūs tai padarėte!“ Taigi, trisdešimt minučių, iš maždaug dviejų su puse valandos, ar trijų,

žinote. Taigi, galbūt aš ši vakarą galėsiu paskubėti ir šiek tiek pasipraktikuoti, per ilgai jūsų neužlaikant.

¹⁴ Telaimina jus Dievas. Nesvarbu, kur aš vykstu, niekada nebus tokios vietos kaip ši bažnyčia čia. Tai namai, mieli namai. Ir aš užjaučiu Viverių šeimą. Ir su šiuo brangių tamsiaodžių broliu, kuris mirė, aš meldžiausi su juo šiek tiek, prieš tai, kai jis išėjo, puikus charakteris. Ir jis dabar Namuose su Dievu, ir viskas baigta. Ir jums bet kuriuo atveju teks išeiti, ir mes visi tai žinome. Taigi mes esame . . . te Viešpats suteikia poilsį jų sieloms, ir mes tikimės vieną dieną prisijungti Žemėje, anapus, kur nėra nei ligų, nei sielvarto, nei mirties. Iki tol tiesiog darykime viską, ką mes galime, dėl Evangelijos.

¹⁵ Kalbant apie įtampą, aš meldžiausi apie tai ši rytą. Ką jūs darytumėte, jeigu jūs neturėtumėte įtampos? Tiesiog pagalvokite apie tai. Įtampa yra gyvenimo dalis. Tai tarsi padrasino mane, kai aš pagalvoju apie tai. Jeigu jūs neturėtumėte įtampos, jūs būtumėte tarsi skudurinė lėlė, jūs neturėtumėte jokių jausmų. Nebūtų nieko, kas galėtų jus paliesti. Kaip vyras ir žmona, galbūt jei ji nori kažką padaryti, ir abu bando kažką padaryti (ypač krikščionys), o kitas nori. . . Ir tuomet, kai jūs susitinkate . . . jūs sužinote, ką ji padarė; ji sužino . . . Suprantate, iš tikrųjų įtampa suartina jus. Ir kas nors jums sako, kad „Na, - sako, - tik pagalvok apie žmoną, kuri patyrė didelę įtampą, kai tu nebuvai toks geras - arba, - vyras patyrė tam tikrą įtampą, kai tu nebuvai tokia gera. Tuomet, kai viskas yra atleista, pažūrėkite, kokius jausmus jūs turite jam. Tai bent, jūs tiesiog . . .” Suprantate, jūs turite patirti įtampą. Štai ir viskas.

¹⁶ Ir tik pagalvokite, apie jausmus, kas jeigu jūs neturėtumėte jokių jausmų, jokio skausmo, nieko? Kas jeigu iš viso nebūtų jokio skausmo? Jūs visiškai neturėtumėte jokių jausmų. Suprantate? Ir jeigu jūs neturėtumėte jokių jausmų, tuomet dingtų vienas iš jūsų pojūčių. Suprantate? Taigi, suprantate, bet kuriuo atveju, viskas yra teisinga. Taigi: „Dieve, tiesiog suteik mums malonę išstovėti tame“, štai koks dalykas. Jeigu tik mes išstovėsime su ta malone, stovėsime ten ir sakysime: „Mes žinome, kai šis gyvenimas baigsis, didingesnis yra kitoje pusėje, į kurį mes ruošiamės eiti“. Ir taigi, mes—mes atsimeiname, kad visi šie dalykai - tai yra įtampa.

¹⁷ Kad, kai kurie žmonės bando pristatyti krikščionybę, kad: „jūs esate laisvi nuo rūpesčių. Jūs esate. . .“ Ne, jūs nesate. „Jūs esate laisvi nuo įtampos“. O, ne! Jūs pridodate įtampos, kai jūs tampate krikščionimi, kadangi jūs buvote tarsi besibastantis, nerūpestingas, kas ten bebūtų - jums tai nerūpėjo.

¹⁸ Bet kai jūs tapote tikru krikščioniu - kiekvieną akimirką jūs pagalvojate: „Ar aš patinku savo Viešpačiui? Jeigu aš galėčiau išgirsti iš Jo!“ Tai sukelia jums įtampą, verčia jus saugotis. Būtent tai padaro jus tuo, kuo jūs esate. Taigi, šiaip ar taip,

įtampa yra palaiminimas. Tai tik – koku būdu jūs į tai žiūrite. Tai tiesiog priklauso, koku būdu jūs į tai žiūrite. Suprantate? Jeigu jūs tik pažvelgsite iš kitos pusės, ten—ten. . . Nesvarbu, kaip plonai jūs ką nors supjaustysite, vis tiek jūs turėsite dvi puses, suprantate. Taigi, jūs norite matyti abi puses.

¹⁹ Taigi įtampa. . . Aš manau: „O, tai bent, tai. . . Kas tai per įtampa? Jeigu aš būčiau gimęs be šios įtampos“. Na, jeigu aš būčiau neturėjęs šios įtampos, aš nebūčiau tas, kas aš esu. Aš galbūt nebūčiau buvęs krikščionis. Tai buvo ši įtampa, pastūmėjusi mane prie Jėzaus Kristaus. Suprantate? Taigi, man tai buvo palaimintas dalykas.

²⁰ Taigi tuomet, kaip pasakė Paulius, tarsi tada, kai jis turėjo įtampą ar dar ką nors, ar kažką kitą, jis tris kartus tarėsi su Viešpačiu, kad tai patrauktų iš jo. Ir Viešpats tarė: „Sauliau, Mano. . . Pauliau, užtenka Mano malonės“.

²¹ Jis tarė: „Tada aš didžiuosiuosi savo negaliomis. Tuomet, kai aš silpnas, aš – stiprus“. Suprantate? Tol, kol tai yra Dievo valia, viskas gerai.

²² Taigi, kartą aš pasitariau su Juo, kai tai mane taip vargino, tai mane gašdino. Ir Jis man pasakė, maždaug prieš aštuonerius ar dešimt metų, Jis pasakė: „Tai niekada daugiau tavęs nebegąsdins“. Ir tai niekada nebegąsdino. Ne, pone; ne—nesijaudinkite dėl to. Aš tiesiog jaučiu tai, žinau, kad tai yra ten; bet aš tiesiog gyvenu toliau, kadangi tai daugiau manęs nebegąsdina, todėl esu labai dėkingas už tai.

Taigi, Jis galėjo pasakyti: „To daugiau nebebus“, lygiai taip pat kaip ir: „Tavęs tai daugiau negąsdins“.

²³ Taigi, tai yra Jo valia, kad taip atsitinka, todėl aš tiesiog tai priimu ir sakau: „Ačiū Tau, Viešpatie, aš eisiu tuo keliu“.

²⁴ Dabar, palenkime minutėlei savo galvas maldai. Ar yra koks nors ypatingas maldos prašymas? (Aš matau čia gulinčias nosinaites.) Pakelkite savo ranką. Viešpatie, palaimink kiekvieną Savo vaiką.

²⁵ Mūsų Dangiškasis Tėve, kai mes artinamės dabar prie Tavo puikaus, didingo malonės Sosto, kadangi mūsų buvo paprašyta, kad ateitume. Mes ateiname, remdamiesi šiuo Jėzaus Kristaus kvietimu. Mes ateiname su visais savo rūpesčiais ir dedame juos ant Jo, nes Jis mumis rūpinasi. Kokia tai didelė paguoda, žinant, kad Jis mumis rūpinasi. Didysis dangaus Dievas, Kūrėjas, rūpinasi mumis, Savo kūriniu. Mes labai džiaugiamės tuo, Viešpatie. Kokia tai paguoda šiuo laiku, kuriuo mes gyvename, kai, atrodo, kad negalime gauti paguodos iš nieko kito, tik iš Tavo Žodžio. Tai mūsų paguoda – Tavo Pažadas. Ir Savo Pažade Tu pasakei, kad padarytume savo prašymus žinomus, ir: „Jeigu jūs ko nors prašysite Mano Vardu, Aš tai padarysiu.“ Ir visi tie didingi Pažadai: „Prašykite, ir jūs gausite. Sakyk šiam kalnui:

„Pasitrauk“, ir nesuabejok, ir jis pasitrauks“. Visi tie Pažadai, ir mes galime pasisemti iš To, tiesiog tai, ko mes prašome.

²⁶ Pakilo rankos, jiems kažko reikia, Viešpatie. Tu žinai jų poreikius; aprūpink tu, Tėve. Aš dedu savo malda, kartu su jais, priešais Tave, mano ranka iškelta, kartu su jais. Čia, ant šio stalo, čia guli nosinaitės. O, kaip žmonės su tikėjimu, narsiu tikėjimu, Viešpatie. . . Atrodo, kad Tu mane tiesiog palaiminai tuo, kad galėčiau melstis už ligonius. Bet kur, bet kurioje vietoje, kur aš vykstu, tai yra surišta su malda už ligonius. Dieve, padėk dabar. Aš nuoširdžiai meldžiu, kad Tu išpildytum prašymus žmonių, dėl kurių yra čia padėtos nosinaitės. Te būna jiems Tavo malonė.

²⁷ Viešpatie, mes suprantame, kad sesuo Hicks turi čia moterį, kuri atsikrido iš kažkur, serganti vėžiu, kad už ją pasimelstų; ir norėjo sužinoti, ar ji galėtų atvesti ją čia. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu išsaugotum to asmens gyvybę; suteik tai. Mano mažasis sūnėnas Maikas, guli ten, sergantis ir vemiantis, su aukšta temperatūra, tuo metu kai išėjau pro duris. Viešpatie, aš—aš tikiu, kad mes ten turėjome tikėjimo malda, kad Tu sustabdei tai, ir aš—aš—aš esu dėkingas Tau, jausdamas, kaip karštis paliko berniuką, prieš man išeinant iš kambario.

²⁸ Taigi, Viešpatie. . . ir dėkoju Tau už visus šiuos dalykus. Dabar mano eilė kalbėti apie Tavąjį Žodį. Duok mums Savąjį Žodį, Viešpatie. „Tavo Žodis yra Tiesa“. Palaimink mūsų sielas ir suteik mums malonę, kurios mums reikia, kad mes galėtume paimti tai iš Dievo Pažadų šį vakarą, Žodyje, kad palaikytų mus visą šią savaitę; suteik tai. Palaimink mūsų pastorių, šią puikią sielą, jo žmoną, jo vaikus, diakonus, patikėtinius ir kiekvieną asmenį, kuris įeina ar išeina iš šio pastato; suteik tai, Tėve. Jėzaus Kristaus Vardu mes prašome šių palaiminimų. Amen.

²⁹ Taigi, aš noriu perskaityti iš Viešpaties užrašų, dvi vietas. Pirma aš noriu perskaityti iš Psalmių Knygos, 86-a psalmę. Ir tuomet aš noriu perskaityti iš Šventojo Mato 16-o skyriaus nuo 1 iki 3. Ir aš noriu perskaityti dalį šios psalmės, ne visą, bet maždaug iki 11-os eilutės, kur yra šiek tiek daugiau nei pusė.

³⁰ Ir aš noriu paskelbti tai, jeigu galėčiau pavadinti tema, prieš man pamokslaujant apie tai: „*Susivienijimo Laikas Ir Ženklas*“. „Susivienijimo Laiko Ženklas“, tai skamba gana sudėtingai. *Susivienijimo* (Suprantate?) *Laikas*, susivienijimo laikas, štai kas tai yra dabar. Ir to susivienijimo laiko *Ženklas*.

³¹ Psalmėje, Dovydo malda, 86-a psalmė.

Palenk savo ausį, O VIEŠPATIE, išklausk mane: nes aš esu vargšas ir stokojuantis.

Apsaugok mano sielą; nes aš esu šventas: O mano Dieve, išgelbėk savo tarną, kuris pasitiki tavimi.

Būk man gailėstingas, O Viešpatie: nes aš kasdienu tavęs šaukiuosi.

Pralinksmink savo tarno siela: nes į tave, O Viešpatie, aš keliu savo sielą.

Juk tu, Viešpatie, esi geras, ir pasirengęs atleisti; ir gausus gailestingumo visiems, kurie tavęs šaukiasi.

Klausykis, O VIEŠPATIE, mano maldos; . . . išgirsk mano maldavimų balsą.

Savo vargo dieną aš šauksiuosi tavęs: nes tu man atsakysi.

O, argi tai ne nuostabu? „Tu man atsakysi“.

Nėra tokio kaip tu tarp dievų, O Viešpatie; ir nėra tokių darbų, kaip tavo darbai.

Visos tautos, kurias tu sukūrei, ateis ir pagarbins tave, O Viešpatie; tu pašlovinsi savo vardą.

Juk tu esi didis ir darai nuostabius dalykus: tu vienas esi Dievas.

Dabar klausykite:

Mokyk mane savo kelio, O VIEŠPATIE; aš—aš vaikščiosiu tavo tiesoje: suvienyk mano širdį pagarbiai bijoti tavo vardo. (Vienybė! Suprantate?) . . . suvienyk mano širdį pagarbiai bijoti tavo vardo.

³² Aš dabar kalbu apie susivienijimą ir laiko ženklą. Taigi, 16t-ame Švento Mato skyriuje:

Čia pas jį atėjo fariziejų ir sadukiejų . . . gundydami jį, prašė jo, kad jis parodytų jiems ženklą iš dangaus.

Ir Jis atsakydamas tarė jiems: „Atėjus vakarui jūs sakote, aš . . . Bus giedra: nes dangus raudonas.

Ir rytmetį: „Šiandien bus apniūkęs . . . prastas oras, nes dangus raudonas ir niaukiasi“. O jūs, veidmainiai, jūs galite atpažinti dangaus veidą; bet jūs negalite atpažinti laiko ženklų?“

Te Viešpats prideda Savo maloningų palaiminimų šio Žodžio skaitymui.

³³ Taigi, mes kalbame apie šį vienijantį, suvienijantį laiką; apie susivienijimo laiko ženklą. Suprantate, Jėzus buvo čia, šiame paskutiniame Šventojo Rašto skaityme, Jis priekaištavo dvasininkams, kad jie nesugeba atpažinti laiko ar laiko ženklų. Taigi, tai visada buvo didelis dalykas žmonėms, suprantate, sugebėti atpažinti *laiko, kuriame jūs gyvenate, ženklą*; kadangi Dievas rašo tai aiškiai, taigi niekas negali to išvengti.

³⁴ Taigi, paprastai, aš sugrįžtu ir paimu iš kitų tarnautojų, iš kitų Viešpaties tarnų Biblijos laikais (kaip ženklas Nojaus laikais, ženklas Danieliaus laikais ir—ir taip toliau, įvairūs ženklai), bet aš noriu apeiti tai šį vakarą, kad—kad sutauptyčiau laiko, kad galėčiau . . . Bet tai visada buvo Dievo būdas, duoti

jiems natūralų laiko ženklą, kad visi tiesiog žinotų, koks tai—tai buvo laikas. Ir tie fariziejai turėjo žinoti savo laiką. Jie turėjo žinoti, koks buvo laikas. Kitoje vietoje Jis pasakė: „Jeigu jūs būtumėte pažinę Mane, jūs būtumėte žinoję Mano dieną“. Suprantate? Tai—tai labai didingas dalykas, kurį mes suprantame. Suprantate, „Be supratimo!“

³⁵ Štai dėl ko jie visada kreipdavosi į pranašus, jie sakydavo: „Ir jis turėjo supratimą, per regėjimus iš Viešpaties. Ir Viešpaties Žodis atėjo pas senų laikų pranašus“. Suprantate, jie turėjo supratimą per Viešpaties Žodį, per pranašus. Ir tuomet, pranašai duodavo ženklą. Kaip, pavyzdžiui, vienas žmogus ilgai gulėjo ant šono, paskui apsvirtė ir atsigulė ant kito šono. Vienam žmogui reikėjo nusivilkti drabužius. Ir, o, yra daugybė dalykų, kuriuos jie darė, kad parodytų ženklą, kuriame jie gyveno. Ir dabar mes žinome, kad Dievas, kuris sukūrė dangų ir žemę, ir—ir taip išdėstė Savo darbus, kad Jis apibūdintų Savo laiką ženklais, tas pats Dievas gyvena ir šiandien. Taigi mes turime būti, kažkas. . . Kai mes matome laiką, kuriame mes gyvename, turėtų būti kažkas, ko kažkas nepastebi, kažkur. Suprantate? Nes Dievas niekada neleistų šiems dalykams įvykti, neduodamas mums aiškaus ženklų, kur, kurį—kurį mes suprastume.

³⁶ Taigi, šiandien štai kas yra, kad dvasininkai, mes neteisingai tai skaitome. Tai tiesiog lygiai kaip tai buvo tuomet, jie negalvojo, kad tai buvo tas laikas. Jie—jie manė, kad jie tuomet gyveno gana ramiai, taigi jie nelaukė jokio Mesijo. Ir Jėzus pasakė, kad Jo Atėjimas bus „kaip vagis naktį“, kai—kai žmonės nežinos apie Jo Atėjimą. Bet ten buvo keletas mergelių, kurios nuėjo Jo pasitikti, pusė iš jų, turėjo aliejaus savo žibintuose ir buvo pasiruošusios; jos laukė to ženklų. Ir štai kam aš kalbu ši vakarą, suprantate, tiems, kurie dabar laukia ženklų, Jo Atėjimo ženklų.

³⁷ Šie ženklai, duoti Viešpaties, yra duodami tik tikintiesiems. Netikintieji niekada jų nemato. Jie tiesiog praeina tiesiai virš jų, ir jie jų nemato. Ir taigi, tiesiog taip tikra, kaip ir tai, kad Dievo Angelas galėtų stovėti ant šios pakylės ši vakarą, tiesiog taip tikra, kaip—kaip aš žiūriu į jus, ir aš žiūrėčiau į jį; arba jūs žiūrėtumėte į jį, ir aš jo nematytčiau, arba aš galėčiau žiūrėti į jį, o jūs jo nematytumėte. Taigi, žinote, kad tai yra pagal Raštą; tai tikrai Tiesa. Jie matė. . . Jūs žinote, kad Paulius nukrito, bet jie. . . nė vienas iš jų negalėjo matyti tos Šviesos.

³⁸ Ta Šviesa buvo tiesiai ten, kai Jonas stovėjo prieš minią, ir tūkstančiai ten, ant kranto, dvasininkai ir—ir išminčiai, didys vyrai. Ir pats Jonas pasakė, jis paliudijo matęs Dievo Dvasią, nužengiančią kaip balandis ir nusileidžiančią ant Jo, ir Balsą, sakantį: „Šis yra Mano mylimasis Sūnus, kuriame man patinka gyventi“. Ir niekas Jos nematė, išskyrus Joną. Suprantate? Tai buvo skirta tik jam.

³⁹ Ar jūs pastebėjote, koks aiškus buvo ženklas išminčiams? Jie pažvelgė, ten buvo . . . Jie buvo hebrajai. Jie iš tikro nebuvo Indijos astronomai, jie buvo hebrajai; kadangi jie buvo ten, toje šalyje, studijavo astronomiją, kad užbaigtų savo mokslus. Ir kai jie buvo . . . pažvelgė Jeruzalės pusėn, ir žinodami, kad jie pamatė tas tris žvaigždes, nuo kiekvienos iš jų—jų gimimo kilmės, nuo Chamo, Šemo ir Jafeto, iš kurių rasės jie buvo kilę, kiekvienas, ir jie matė tas žvaigždes savo gimimo kilmėje. Jiems tai buvo ženklas, kad kai tos žvaigždės išsirikiavo į liniją – Mesijas buvo žemėje.

⁴⁰ O, tai bent! Nenuostabu, jie atėjo: „Kur Jis yra? Kur Jis yra, Tas gimęs žydu Karalius? Mes matėme Jo žvaigždę Rytuose ir atėjome Jo pagarbinti. Kur Jis yra?“ Jie žinojo, kad tas kūdikis Mesijas kažkur guli, nes Dievas jiems davė laiko ženklą, kad Dievas ir žmogus susijungia kartu. Kokia sąjunga, kai Dievas sujungė Savo žmogaus kūne! Pagrindinis, didžiausias iš visų kada nors įvykusių susivienijimų, buvo kai Dievas susivienijo su žmogumi; ir palikęs Savo—Savo didingą kilmę, būdamas Dievu, išskleidė Savo palapinę ir priėmė žmoniją, tapdamas vienu iš jų, kad juos atpirktų. Sąjunga. Ką tai davė? Tai visiems laikams atnešė taiką tarp Dievo ir žmogaus. Kokie mes esame dėkingi.

⁴¹ Ir ženklai nebuvo siūsti . . . Taigi, tik pagalvokite, kiekvienas žmogus ir visi astronomai; žmonės, tomis dienomis - jų laikrodžiai buvo žvaigždės. Sargybinis užlipdavo ten ant—ant bokšto, jis atsistodavo ten ir stebėdavo. Ir jis matydavo, kai tam tikros žvaigždės būdavo tam tikruose žvaigždynuose, kai jie praeidavo, jis žinodavo koks buvo laikas. Jūs prisimenate Rašte: „Sargybini, kelinta valanda?“ Sargybinis sugrįžo ir pasakė jam kokia tai buvo valanda. Suprantate, jie sekė laiką pagal žvaigždes.

⁴² Taigi, ar ne keista, kad tos žvaigždės buvo išsirikiavusios tiksliai vienoje linijoje trims vyrams ir niekas kita to nematė? Suprantate? Tiesiog tiksliai vienoje linijoje. Taigi, jūs galite būti tiesiog vienoje linijoje su Raštu. Suprantate? Kai tos žvaigždės susijungė, susijungė kartu tame žvaigždyne, tuo pačiu metu susijungė ir tie trys vyrai. Ir jūs galite būti taip susijungęs su Dievu, Jo Žodyje, kol tie dalykai taps realybe, ir jūs galėsite juos matyti ir žinoti, kad tai yra tiesa. Suprantate? Laiko ženklas! Jūs gal žvelgsite tiesiog virš viso to, ir sakysite: „Ak, nesąmonė!“

⁴³ Bet *jums* tai nėra nesąmonė. Jums, jūs esate susijungę su Žodžiu, ir štai Jis čia. Tada tai—tai yra absoliuti Šviesa, broli Pat, kai—kai—kai—kai jūs matote šį ženklą, susijungiantį su tikinčiuoju. Ir štai kam aš tai adresuoju - tai tikinčiajam, nes netikintis niekada to nematys. Ir koks tai būtų priekaištas, jeigu Jis būtų šiandien čia žemėje, daugeliui mūsų dvasininkų, kurie negali perskaityti šio ženklo; ženklus, kuriuos mes čia kasdien skaitome bažnyčioje ir matome tuos dalykus. Ir kiti tai skaito, ir

mato rašyseną ant sienos, ir taigi, daugelis tiesiog ignoruoja tai, ir visiškai to nemato. Jiems tai visiškai niekas; jie to nepastebi.

⁴⁴ Dabar atkreipkite dėmesį, kad tame, kad Jis—Jis nurodė į tautos ženklus. Taigi, kai jie Jo paklausė apie tai, jie norėjo ženklų; ir Jis jiems davė ženklus, kurie įvyko. Ir jie norėjo žinoti, kada bus pasaulio pabaiga, koks bus pabaigos ženklas. Ir Jis nurodė jiems daugybę vietų per visą Raštą, apie tautinius ženklus, apie dangiškąjį ženklą danguje, ir žemiškąjį ženklą; Jis davė jiems ženklų, ženklą, ženklų, tiesiog pastoviai ženklas. Ir kai . . . Jis kalbėjo jiems vienoje vietoje apie tautinį ženklą. Jis pasakė: „Kai jūs matysite tautas, – suprantate, – pradėsiančias rinktis aplink Jeruzalę“, suprantate, tuomet mes žinosime, kad jų nelaimės laikas priartėjo, – kai jūs pamatysite Jeruzalę, apsuptą kariuomenės“.

⁴⁵ Taigi, prieš tai, kai jie galėjo tai padaryti, Dievas . . . pasaulis turėjo susivienyti. Titas, šis didis Romos generolas, turėjo suvienyti savo armiją ir apsupti, po to, kai šie žydai atmetė jiems Dievo duotą laiko ženklą. Tai laikas, kai Titas suvienijo savo kariuomenes kartu ir atėjo užimti miesto. Pirma turėjo įvykti Dievo tautos susivienijimas (taip vadinamasis) prieš Dievo Žodį, prieš tai, kai tauta galėjo susivienyti prieš Dievo tautą. Suprantate, vienybė, susivienijimas; susivienijimas kartu.

⁴⁶ Aš tikiu, kad mes gyvename didingame susivienijimo laike. Aš nuleidžiu šias raudonas šviesas, blyksinčius signalus ir viską kitą (apie moteris, kaip jos elgiasi; ir apie vyrus, kaip jie elgiasi; ir apie bažnyčias, kaip jos elgiasi), parodydamas šiai mažai grupei, visa savo širdimi, jog aš tikiu, kad mes išsirikiuojame į vieną liniją su Dievo Žodžiu, šią didžiąją pranašišką valandą, tiesiog prieš Viešpaties Jėzaus Atėjimą; susivienijame kartu ir ruošiamės.

⁴⁷ Taigi, suprantate, prieš Titui suvienijant tautas . . . savo kariuomenes kartu, Izraelis susivienijo kartu ir susibūrė, jog jie netiki Jėzumi, esant Mesijui. Jie atmetė Jį, išvijo Jį ir nukryžiuo Jį. Ir tuomet, kai jie atmetė jiems siūstą išgelbėjimą, jie susivienijo kartu, kad tai padarytų. Taigi, turėkite tai omenyje: susivienijo kartu, kad atmestų valandos Žinią! Jie turėjo tai padaryti. Ir tuomet, kai jie tai padarė, tada įėjo tautinis ženklas.

⁴⁸ Tautos pradėjo vienytis kartu, Titas atvedė šią didelę romėnų ir graikų armiją, ir apsupo Jeruzalės sienas, uždarė dabar tuos žmones ten, ir jie mirė iš bado. Jie valgė medžių žievę. Juozapas, didis istorikas, mums pasakoja. Ir jie valgė žolę nuo žemės. Jie net virdavo vieni kitų vaikus ir valgydavo tai; suprantate, nes jie buvo pamišę. Ir tuomet, galiausiai, Titas, jis buvo išsidėstęs ant kalvų, aplink Jeruzalę, ir—ir tie žmonės ten, jie galvojo, kad vykdo Dievo valią, kai jie pamatė, kaip atžygiuoja tą kariuomenę. Jie atsisakė klausytis to Didžiojo Mokytojo, Viešpaties Jėzaus, kalbėjusio jiems apie tai.

49 Iš ten pagautų nebuvo nė vieno krikščionio, nes jie pamatė tą ženklą ir pasitraukė. Suprantate? Jie sakė: „Esantys ant namo stogo, tenelipa žemyn, ar esantys laukuose, tenegrižta pasiimti savo drabužio; bet tebėga į Judėją ir meldžiasi, kad jums netektų bėgti žiemą ar sabato dieną“. Kadangi žiemos metu kalvos būtų buvę padengtos sniegu; o sabato dieną durys—durys buvo uždarytos, vartai, ir būdami tokioje būklėje, jie būtų pagauti. Suprantate? Mes kuo greičiau norime prie to pereiti. . . kaip Dievas daro tuos dalykus, jei Viešpats panorės.

50 Dabar atkreipkite dėmesį, Jis. . . Jie meldėsi, kad taip būtų. . . kad nebūtų tokiu būdu, Jėzus liepė jiems melstis už tai, ir jie nė vieno iš jų nepagavo. Jie pasitraukė, nes jie žvelgė į ženklą, ir jie pasitraukė; štai ir viskas tame.

51 O, kaip bažnyčios šiandien turėtų matyti laiko, kuriame mes gyvename, ženklą! Bėkite kaip įmanydami greičiau į Kalvariją, dėl Gyvybės; ne į kokią tai bažnyčią, bet pas Jėzų Kristų. Susijunkite su Juo, o ne su kokia nors organizacija ar kokiu nors bažnyčios tikėjimu. Susijunkite su Kristumi, ir būkite tikri, kad tai Jis. Jūs negalite tiesiog priimti bet ko, jūs turite būti tikras, kad tai Jis. Koks susivienijimo laikas!

52 Taigi, mes sužinome, kad jie atmetė Mesiją, ir tuomet susijungė kartu, sudarydami sąjungą, ir padarė. . . tarpusavyje judėjimą, kad jeigu kas nors priims Jėzų kaip Pranašą, tuomet jie bus atskirti nuo bažnyčios. Jūs pamenate aklą berniuką, sėdinti ten, su apakintomis akimis? Ir mokiniai paklausė: „Kas nusidėjo? Jis ar jo tėvas, jo motina?“

53 Jėzus atsakė: „Šiuo atveju nei vienas; bet kad atlikti Dievo darbai būtų žinomi“.

54 Ir jūs pamenate, jie pasakė, kad tėvas ir motina negalėjo pasakyti. Jie pasakė: „Jie žino, kad tai yra mūsų sūnus, bet mes nežinome, kaip jis buvo išgydytas“. Kadangi žydai buvo pasakę, jog bet kuris žmogus, išpažinęs Jį, esant Pranašu, bus atskirtas nuo bažnyčios.

55 Bet, suprantate, Dievo darbai buvo tame, kad šis berniukas nepriklausė tai grupei. Ir jis tarė: „Taigi, man keista, kad jūs nežinote, iš kur šis žmogus atsirado, tačiau Jis davė man regėjimą“. Suprantate? Taigi, jis galėjo tai pasakyti. Suprantate, tai buvo Dievo darbai. Jis buvo išgydytas ir sveikas, ir jis galėjo—jis galėjo tai pasakyti, nes jis nebuvo surištas jokiais virvėmis. Jis buvo tas, kuriam buvo atlikti darbai, ir jis tikrai matė savo. . . pirmą kartą savo gyvenime.

56 Taigi, žydai susivienijo prieš Jėzų ir—ir prieš Jį, kaip Mesiją, ir prieš Jo, Mesijo Žinią. Mes matome, kad dabar vyksta tas pats dalykas, tiesiog lygiai tas pats. Komunizmas susivienija, kad sunaikintų bažnyčią, ir vienintelis būdas, kaip ji. . . tai po to, kai bažnyčia taip pat susivienijo, į Bažnyčių Tarybą, Pasaulinę Bažnyčių Tarybą, kad paneigtų ir sunaikintų Žinią, Žodį! Jie

atmetė Žodį, bažnyčios atmetė! Jie negali Jo priimti, kadangi Jis prieštarauja jų denominaciniam mokymui; nesvarbu, kiek Ugnies Stulpų kybotų mūsų... tarp žmonių, ar kiek žmonių būtų... kiek dalykų būtų išpranašauta ir būtų įvykę, ir visi didys ženklai, kuriuos Jis pažadėjo paskutiniuosiomis dienomis; jie negali to padaryti.

⁵⁷ Todėl jie dabar vienijasi, ir jūsų pastorius čia, ir daugelis gali jums pasakyti, kurie skaito, kad jie yra... turi pasaulinį ekumeninį judėjimą. Ir... tam vadovauja liuteronų tarnautojas. Kas jei ateitų nelaimė, atsitiktų čia, šioje kaimynystėje; jeigu mes nesame susijungę su tuo ekumeniniu judėjimu, tuomet mūsų bažnyčia daugiausiai nebegalės būti bažnyčia, ir jie galės ją panaudoti kaip sandėlių. Arba jeigu kuris nors iš mūsų, brolių, pamatytų ką nors mirštantį ar sužeistą, ir bandytų jam patarnauti, suteikiant kokį nors Dvasinį palaiminimą, mes galime būti už tai sušaudyti; visiškai teisingai. Mums gali paskirti dešimt metų federaliniame kalėjime už bet kokį tarnavimą, kadangi mes nesame šio ekumeninio judėjimo nariai. Ar jūs nematote žvėries ženklo? Suprantate? Suprantate?

⁵⁸ Taigi, mes matome, ateinantį šį susivienijimo laiką. Suprantate? Taigi, žiūrėkite! Ir tuomet bažnyčia susivienija prieš Žiniją; ir tada, kai ji tai daro, tautos susivienija į komunizmą, kad vėl sunaikintų bažnyčią; tiesiog būtent, ką ji padarė pradžioje. Suprantate? Visa tai vėl pasikartoja.

⁵⁹ Pirmiausia Izraelis turėjo atmesti Žiniją. Ir kai jie atmetė Žiniją, tuomet susijungė kariuomenė, šalies visuomenė (kitos tautos), atvyko ir sunaikino bažnyčią. Ir šiandien jie atmetė Viešpaties Jėzaus Žiniją, jie atmetė Ją. Ir dabar atėjo laikas, kai komunizmas vienija pasaulį prieš bažnyčią. Suprantate, taip turi būti. Taigi, sunku tai kalbėti.

⁶⁰ Tiems žydams buvo sunku patikėti. Jie pasakė: „Taigi ateikite, broliai, mes matome, kad—kad mūsų—mūsų Dievas yra su mumis, todėl mes—mes eisime į šventyklą. Ir dabar mes pasimelsime, ir tegul šventas tėvas *toks ir toks* ir šventas tėvas *toks ir toks*, veda maldoje. Uždarykite vartus!“ Ir Titas užėmė savo vietą, stovėjo ten apie metus ar daugiau. Suprantate, tiesiog saugojo, ir numarino juos bado. Nė vienas iš jų negalėjo išeiti už miesto ribų; ir jie mirė iš bado. Ir kai jis ten įėjo, ir nugriovė sienas, kraujas liejosi srautu, tekėjo ten kaip upės, kur jis išžudė visą, kas ten buvo.

⁶¹ Taigi, Viešpaties Angelas išpranašavo tai, dar Senajame Testamente, ir pasakė, kad tai įvyks. Ir tie tarnai, kurie buvo dvasininkai, kurie turėjo apie tai paskelbti ir pranešti apie tai žmonėms, vietoj to, kai Jėzus stovėjo jų tarpe, jie net nepažino Jo; ir bandė padaryti... tam tikros rūšies triušio kojele: „Padaryk mums triuką, mes pažiūrėsime, kaip—kaip tai daroma! Parodyk mums ženklą“. Suprantate?

Ir Jis pasakė: „Aš...“ Na, Jis padarė tiek daug dalykų, tačiau jie to nematė. Suprantate? Ir tuomet, kai jie atmetė Jį, kaip savo... tos dienos Žinią, jie atmetė tos dienos Žinią.

⁶² Jie nesugebėjo pamatyti tos dienos ženkle. Ir Biblijos pranašystės ženklas buvo parodytas prieš juos, ir jie pasakė: „Dabar įeikime!“ Jie buvo šventi vyrai. Jie buvo vyrai, į kurių gyvenimą negalėjai nei pirštu parodyti. Jie negalėjo būti *tokie*, o paskui—paskui būti kunigu. Kunigas būtų nužudytas, jis būtų užmėtytas akmenimis už bet kokią mažą dalykėlį. Taigi jis turėjo gyventi švarų, šventą gyvenimą. Jis negalėjo to daryti, nes galėjo būti užmėtytas akmenimis tiesiog už bet ką. Taigi, jie buvo didys vyrai ir šventi vyrai žmonių akyse, tačiau jie įėjo ir pasakė: „Taigi, mes... Mes turime Dievą, Dievą, Kuris buvo su mumis per visus laikotarpius. Mes įeisime į Jo šventąją šventyklą“. Tai buvo Dievo šventoji šventykla! Bet, suprantate, Jis buvo atstumtas Savo šventoje šventykloje. Suprantate? „Mes eisime į Viešpaties namus. Taigi visi jūs, hebrajai, žinote, kad mes esame išrinktoji rasė, mes esame, čia. Ir Dievas yra mūsų Dievas; Abrahamo, Izaoko ir Jokūbo Dievas. Jis yra su mumis. Jis mus išgelbės nuo tų neapipjaustytų filistinų ten (kaip tai buvo), nuo romėnų ir graikų. Jis mus išgelbės nuo to. Eikime į Viešpaties namus!“

⁶³ Tai skamba gerai; bet ką jie padarė? Namų Statytojas buvo ten, žemo galilėjiečio dailidės pavidalu, ir jie Jį atmetė; kai Dievas įrodė Jį, kad Jis - Jo Pasiuntinys tai valandai, ir Atšaka. Ir jie Jį atmetė. Taigi visos maldos, visas nuoširdumas, visos jų aukos Dievui nieko nereiškė. Jie tai padarė! Ir Dievas leido šiai didžiulei armijai susivienyti, kad sunaikintų tai.

⁶⁴ Ir šiandien mes matome, kaip bažnyčios per denominacijas ir taip toliau, atmata Dievo Žodį. Jie nenori, kad jūs kalbėtumėte jiems apie tuos dalykus, ir mokslas gali tai įrodyti nuotraukomis ir viskuo kitu, ir vis tiek jie nenori turėti su Tuo nieko bendra. Taigi komunizmas formuojasi, kad tai sunaikintų, tiesiog lygiai taip pat, kaip tai padarė Titas, ir Biblijoje pasakyta, kad jie tai padarys. Būtent taip!

⁶⁵ Dabar jūs matote, kur mes gyvename? Susivienijimo laikas, kai mes matome kai visa tai susivienijo. O, kodėl mes nesugebame pamatyti tų dalykų? Jūs galite—jūs galite pažvelgti čia, į Raštus, ir pamatyti, kur Jis pažadėjo tai, ką Jis darys. Taigi, mes matome, kaip tai išsipildo. Mes matome bažnyčioje, ką Jis pažadėjo daryti; mes matome, kaip tai išsipildo. Mes matome, kaip tautos susivienija. Mes matome, kaip susivienija izmai. Mes matome, kaip vienijasi bažnyčios. Tai susivienijimo metas. Tai susivienijimo valanda. Tai šio laikotarpio dvasia: „Mes turime susivienyti“. Viskas, apie ką jūs kalbate - turi būti organizuota; kitaip vyriausybė to nepriims.

⁶⁶ Žinote, kaip pilietis... Aš negaliu kaip pilietis, kaip Jungtinių Valstijų pilietis, vis dėlto aš—aš... jūs man duotumėte penkių dolerių čekį, ir aš nedrįsčiau ant jo užrašyti savo pavardės. Hmm. Suprantate, aš negalėčiau to padaryti. Suprantate, tai susivienijimo laikas. Viskas turi pereiti per kažkokios tai rūšies sąjungą, ir ta sąjunga yra būtent tai, kas atneša žvėries ženklą. Suprantate? Tai susivienijimo laikas, ir jis sukelia visa tai. Jūs akivaizdžiai galite tai pamatyti, jeigu jūs tik pažvelgtumėte į tai. Tai susivienijimo laikas, kai viskas sujungiamą kartu.

⁶⁷ Žydai—žydai susivienijo prieš Jėzų, kaip jų—jų Mesiją. Todėl mes matome, kas nutiko. Mes dabar matome tą patį dalyką, komunizmas vienijasi, kad sunaikintų bažnyčią, po to, kai bažnyčia susivienijo į Pasaulinę Bažnyčių Tarybą ir bando sunaikinti Žinią, Dievo Žodį. Jie bando Juo atsikratyti. Vienintelis dalykas, kuri jį gali padaryti, tai sudaryti sau tarybą, nes taip jie yra atsiskyrę; čia maža grupelė, metodistai, baptistai, liuteronai, ir presbiterijonai, Kristaus bažnyčia ir panašiai. Jie nieko negali padaryti, kadangi *tas* bus prieš *tą*, *anas* prieš *kita*, jų doktrinos skiriasi tiek pat, kiek rytai nuo vakarų. Suprantate, jie negali to padaryti. Bet kai jie yra kartu, po vienu galingu vadovavimu, jiems tai pavyksta. Tada jie tai turi.

⁶⁸ Štai tokiu būdu katalikai yra taip susivieniję, Romos katalikai, žinoma, jie yra sąjungoje, jų... dauguma yra Romos katalikai; graikų ir kitų katalikų yra—yra ne tiek daug, kaip Romos katalikų. Taigi, jie susivienijo kartu, ir todėl jie laikosi kartu. Nesvarbu, kad ir kas vyktų, tas popiežius yra visa ko galva. Suprantate? Ir nesvarbu, ką kas nors sako: „Jis yra neklystantis; jis—jis—jis yra Dievo vietininkas, štai ir viskas; jis yra šalia Dievo; jis turi jurisdikciją virš pragaro, Dangaus ir skaislyklos“. Suprantate? Taigi, *šiuo* atveju nieko negalima padaryti; ką jis sako, tas turi būti padaryta.

⁶⁹ Taigi, protestantai tiesiog daro tą patį, darydami save galva. O ar Biblijoje nesakoma, kad žvėriui buvo padarytas atvaizdas? Kas yra atvaizdas? Tai kažkas panašaus į jį, padarytas kaip jis. Štai taip, tas pats dalykas. Kas tai? Susivienijimas kartu, ir tai yra laikotarpio dvasia - *susivienijimas*.

⁷⁰ Susivieniję dabar kartu, bando sunaikinti Žinią. Kaip jie Ją sunaikina? Kaip jie gali sunaikinti Dievo Žodį? Jie gali padaryti Jį neveiksmingą, neefektyvą, imdamiesi tradicijų, kaip jie padarė ten, pradžioje, padarydami Dievo Žodį neveiksmingu. Suprantate, jie sako: „O, tai... Iš tikrųjų, po viso...“ Suprantate, kur ta netikinti moteris, kuri bando... ji... Aš dabar pamiršau, koks jos vardas; jei galėčiau tai pasakyti. Ji... Aš bandau prisiminti daugelį.

⁷¹ Anądien aš pagalvoju apie tą poniją Nation; aš norėčiau, kad mes turėtume dar vieną tokią. Ji buvo ta, kuri ėjo į barus ir daužė

viską, mėtė lauk iškabas ir panašiai. Kodėl šiandien nepakyla kokia nors moteris, panaši į ją, neišaina ir nenuplėšia kai kurių savo tautos nuogų moterų paveikslų, ir panašių dalykų? Tai, jie daugiau to nebeturi.

⁷² Taigi, bet ši moteris, netikinti, kuri sakė, kad—kad: „Biblija prieštarauja Konstitucijai, kad ją būtų galima skaityti valstybinėse mokyklose“, ir panašiai.

⁷³ Taigi, jie taip pat, vėl ar pastebėjote, dabar jie bando sakyti, ir didys Rašo tyrinėtojai, sako, kad: „daugelis pranašysčių, kurios buvo išpranašautos Biblijoje, buvo visiškai klaidingos ir niekada neišsipildė“. Ir jūs girdėjote apie tai ir skaitėte. Ir jie bando sakyti bet ką; suprantate, jie bando sunaikinti to Žodžio poveikį. Jeigu jie galėtų sunaikinti ir pakeisti Jį į mokymą ar kažką, ką turi žmogus, kas, jų akimis žiūrint, atrodytų geriau nei Žodis, tuomet jie sunaikina Jį savo—savo tradicija. Ir štai kaip jie bando sunaikinti Dievo Žodį - denominacine politika.

⁷⁴ Taigi, kiekviena bažnyčia turi savo politiką. Kristaus bažnyčia turi savo, Krikščionių bažnyčia turi savo, baptistai, ir metodistai, ir presbiterionai; jie visi turi savo skirtingas politikas. Taigi, jie išsilaisvina iš to, nes jie yra atsiskyre. Suprantate, anksčiau tai negalėjo įvykti, jie turi tai daryti dabar. Suprantate, tai susivienijimo laikas, ir dabar jie visi susieina kartu, susijungia ir žiūri, kas iš to išeis. Tai bent, tai kaip iškepti duonos kepalą iš arklienos ir atliekų iš skardinės, ir ką dar jie turi kartu; visa tai suplakite kartu, ir dar įmeskite kartu supuvusių bulvių ir kitų dalykų, ir žiūrėkite, kas iš to išeis. Aš tikrai nenoriu nieko iš to. Ne, pone! Štai tokiu būdu jie tai daro. Suprantate, jie ima žmones, kurie tiki, kad Jėzus buvo mitas, bažnyčią, kuri tiki, kad Jėzus buvo mitas; kiti, kai kurie tiki, kad Jis buvo pranašas.

⁷⁵ Vienas sako: „Stebuklų dienos praėjo“.

⁷⁶ Kitas sako: „Gal būt yra toks dalykas“.

⁷⁷ Ir visa tai kartu; ir Biblijoje pasakyta: „Kaip gali dviese eiti kartu, jei nėra susitare?“ Suprantate? Taigi, štai tokios rūšies sąjungą jie turi. Ir ant viso to pastato kokį nors šventą tėvą, ir štai - jūs gavote žvėries ženklą, būtent tai, ką sako Biblija. Dabar jie turi liuteronų tarnautoją, viso to vadovą. Na, mes matome, kad tai susivienijimo laikas. Tas pats dalykas dabar, komunizmas ir visi vienijasi kartu; pasaulyje, bažnyčioje ir taip toliau, vienijasi kartu.

⁷⁸ Stebėkite gamtą. O, tai bent! Gamta, jeigu jūs tik stebėtumėte gamtą, ji daro tą patį. Gamta yra Dievo ženklų kalendorius. Ar jūs žinote tai? Jėzus jiems pasakė, kad stebėtų gamtą. Jūra šėls, suprantate, ir bus įvairių dalykų, ir žemės drebėjimai įvairiose vietose, tautiniai nesutarimai, ženklai danguje, ženklai žemėje, visur bus šio ateinančio laiko ženklų.

⁷⁹ Stebėkite debesis. Prieš tai, kai debesys gali sukelti liūtų su audra, žinote, kaip tai atsitinka? Keli maži debesėliai susijungia kartu, sudarydami vieną didelį debesį. Na, šitas debesėlis atneša nedidelį vėją, šis kitas – atneša nedidelį vėją, jie pučia visi kartu, ir tuomet kyla uraganas. Suprantate? Prieš atnešant audrą, jie turi susijungti; jie turi.

⁸⁰ Stebėkite kaip antys ir žąsys susijungia kartu, prieš tai kai jos išskrenda iš savo šalies. Suprantate? Jos susivienija kartu. Jūs galite matyti, kaip jos skrenda nuo vieno tvenkinio iki kito tvenkinio, nuo čia į ten, visos jos susirenka kartu. Jos susivienija, ruošiasi išskristi. Suprantate, tai tik...tai gamta, ir Dievas sukūrė gamtą, ir gamta veikia pagal Dievo planą. Tai dėsnis, nerašytas Dievo dėsnis, kur gamta veikia pagal Jo dėsnius.

⁸¹ Panašiai kaip, kalbant per laidotuves, kur gyvybės syvai, kurie nusileidžia į kapa, į medžio šaknų apačią, kad išsilaikytų ten iki prisikėlimo pavasarį. Tai Dievo dėsnis. Nėra jokio proto, kuris galėtų priversti tuos syvus nusileisti ten; jūs jų neištrauksite, jūs jų neišmėlšite. Nėra geresnio būdo, kaip tai padaryti, nei kad tai daro Dievas. Dievas turi tobulą būdą. Taigi, kai lapai nukrenta, tuomet Jis pasiunčia syvus į kapa ir paslepia juos. Kaip Jobas pasakė: „Paslėpk mane kape, kol praeis Tavo rūstybė“. Suprantate? Prieš šalnas jie nusileidžia žemyn, nes tai yra gamtos dėsnis. Pažvelkite į lapus dabar, jie pradeda kristi. Kodėl? Tai gamtos dėsnis.

⁸² Antys susirinks kartu, visos iki vienos, ir susiburs aplink vedlį. Ten jos kažkaip žino, aš nežinau, kaip jos tai daro, bet jos žino, kad tam tikras mažytis antinas yra vedlys. Ir tas antinas, jos visos susirenka kartu ir susiburia aplink jį, ir pakyla tiesiai į orą. Ir jis...niekada dar nebuvo pasitraukęs nuo to tvenkinio, bet jis, kaip tik galėdamas, nuskris tiesiai į Luizianą ar Teksasą, į ryžių lauką. Suprantate, prieš joms pakylant skrydžiui, prieš paliekant savo namus, kur jos gimė, jos susirenka kartu. Amen! Štai taip; būriuojasi aplink savo vedlį.

⁸³ Bėda tame, su žmogumi, kad jis nepažįsta savo vedlio. Taip, pone. Jie susiburs aplink denominaciją, susiburs aplink vyskupą ar žmogų, bet jie nesusiburs aplink Vedlį - Šventąją Dvasią Žodyje. Suprantate? Jie sako: „O, na, aš baiminuosi, kad tapsiu šiek tiek fanatiškas; aš baiminuosi, kad nepadaryčiau klaidos“. Oh, štai taip! Kas jei nedidukė antis pasakytų: „Man tiesiog nepatinka, koku būdu jis prižiūri savo plunksnas. Nemanau, kad aš seksiu paskui jį. Jūs mirtinai sušalsite. Jūs būsite ten sugautas, jeigu jūs neišskrisite kaip –kaip priklausau. Jos pačios susivienija, ir tai padaro gamta.

⁸⁴ Žąsys susivienija kartu, susiburia aplink savo vedlį; jos daro tą patį.

⁸⁵ Ar jūs kada nors pastebėjote, kaip spiečiasi bitės? Bitės, susirenka kartu, prieš joms spiečiantis, susirenka aplink

karaliene. Teisingai. Ir kur ji keliauja - ten ir jos kartu. Taip! Ką jos daro? Prieš susispiečiant, jos susijungia. Būtent taip; kiekvienas kūrinys gamtoje!

⁸⁶ Žuvis susivienija prieš pavasarinį nerštą. Jūs galite rasti jas vandenyne; tas dideles. . . kaip mes vadiname „kuprotašias“ lašišas. Kai jos atplaukia, prieš prasidedant nerštui, jūs pamatysite jas dešimtimis tūkstančių, jūroje, plaukiant aplink ir aplink; sūriame vandenyje, bet iš tikrųjų jos yra gėlavandenės žuvis. Ir štai jos atplaukia tiesiai per tuos gėlus vandenį, kad išplauktų neršto sezonui. Jos ten atplaukia ir neršia, maždaug kas ketverius metus, ir miršta, iš kart kai jos išneršia. Ir jos žino, kad mirs, ir jūs niekuo jų nesustabdysite. Jos peršoka užtvankas ir kita, kad patektų ten, žinodamos, kad jos plaukia į savo mirtį. Bet gamtos dėsnis verčia jas, žinant, kad jos nuplauks ten ir nerš skylėje, ir mirs. Ir kai pasirodo jaunikliai, ir kažkas sujungia juos kartu, ir jie išplaukia į vandenyną. Tai sąjunga! Tai dėsnis. Jūs tiesiog negalite įveikti Dievo dėsnio.

⁸⁷ Tautos žlunga, nes dabar toks laikas, kai mes matome, kad su jomis taip ir turi būti. Mes esame nacionalinių neramumų procese. Mes matome kaip žlunga tautų santykiai. Mes matome kaip metai iš metų *šitą* tautą prarijo komunizmas; *šitą* tautą prarijo komunizmas. Ir tiesiog čia, mūsų pačių tautoje, ji yra pakirsta komunizmo, ir jis ją užvaldys! Suprantate, jis tai padarys, jo niekaip nesustabdysite. Kodėl? Dėl tos pačios priežasties, dėl kurios nepavyko sustabdyti Tito. Žmonės atmetė Dievą ir Jo žodį. Taip, pone, taigi jie tai padarys, ir mes matome kaip tai vyksta.

⁸⁸ Aš, paprastai, užtrunku porą valandų; aš jau prakalbėjau trisdešimt minučių. Suprantate? Bet kad galėčiau visa tai paliesti, aš tiesiog stengiuosi. Jūs galėsite išstudijuoti tai, kai grįšite namo.

⁸⁹ Atkreipkite dėmesį, jie tiesiog dabar vienijasi. Jūs klausiate: „Broli Branhamai, ar tai tiesa?“ Jie eina į Armagedono mūšį; būtent tai jie ir padarys. Suprantate? Ir tam jie vienijasi tiesiog dabar. Štai kodėl mes turime Jungtines Tautas ir visa kita. Vakarų pasaulis vienijasi prieš Rytų pasaulį, komunizmą ir taip toliau, visi jungiasi kartu. Bažnyčios vienijasi kartu. Atrodo, kad viskas vienijasi. Vienijasi, jungiasi kartu, mes matome tai.

⁹⁰ Taip pat, kol vyksta visas tas tautų vienijimasis, tie ženklai, tautos ženklai, kuriuos mes matome pasaulyje, žemės drebėjimai įvairiose vietose, įvairūs dalykai vienijasi; suburia pasaulį kartu, suburia žmones kartu, visas bažnyčias kartu, visi šie dalykai. Ir kol vyksta visas šis vienijimasis, vyksta dar vienas vienijimasis. Amen! Tai ir yra, ką aš noriu jums dabar parodyti.

⁹¹ Dievas vienija Savo Nuotaką. Ji susirenka kartu iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų. Tai susivienijimo laikas, ir jis vyksta tiesiog dabar. Dėl ko Ji vienijasi? Prisikėlimui. Amen!

Dievas ruošia Ją. Taip, pone, suvienija! Su kuo Ji susivienija? Su Žodžiu! „Nes visi dangūs ir žemė praeis, bet Mano Žodis niekada nepraeis“. Ji susivienija su TAIP ŠAKO VIEŠPATS, nepaisant to, ką sako kokia nors denominacija ar kas nors kitas. Ji vienijasi. Ji ruošiasi. Kodėl? Ji yra Nuotaka. Teisingai. Ir Ji susijungia su savo Jaunikiu, suprantate, o Jaunikis yra Žodis. „Pradžioje buvo Žodis, Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“.

⁹² Ir Bažnyčia, Nuotaka, ir Žodis tampa viena, kol Pats Žodis atlieka Jaunikio darbus. Amen! Jūs suprantate tai? Susivienijimas! Daugiau nėra „Prisijungti prie bažnyčios“; daugiau to nėra, bet bėkite nuo visko ir prisiriškite prie Jėzaus Kristaus. Suprantate? Tai susivienijimo metas. Dievas, suvienija Savo Nuotaką, sugražindamas Ją atgal; būtent taip. Suvienija Savo pažado Žodžius.

⁹³ Antras Tesalonikiečiams, 2-as skyrius; Jame sakoma, tai 5-as skyrius, sakoma: „Šventieji, kurie yra užmigę žemės dulkėse, pabus. Ir tuomet mes susijungsime su jais (gyvieji su tais, kurie buvo mirę), susijungs dar prieš pakildami Ten“, nes Nuotaka bus užbaigta, kai Ji Ten pateks. Tie, kurie gyvi, kurie susivienija su Žodžiu, ir tie, kurie išėję, tai jau padarė; ir Ji visa susijungia kartu, sudarydama vieną didelę suvienytą sąjungą, prieš pakylant Ten. Amen!

⁹⁴ Turėjo iškilti komunizmas, turėjo iškilti tie kiti dalykai, ir bažnyčia turi ten susivienyti, kai tie. . . ir tautos ten, Pašaulinei Bažnyčių Tarybai; ir Nuotaka turi susivienyti su Dievo Žodžiu. Kad tai padaryti, Dievas siuntė Dangiškąjį ženklą ir dalykus, kad įrodytų Bažnyčiai, kaip Jis turėjo dėl tautos. Amen.

⁹⁵ Dievas; susivienijimo laikas! Taip, pone. O, tai bent! Taigi, prisiminkite, dabar yra Žodžio suvienijimas (vėl susijungimas), gražinantis atgal „Tikėjimas, kuris kartą buvo duotas šventiesiems“. Gražinimas atgal! Tai gali būti padaryta tik šiomis dienomis. Vienintelis laikas, kada tai galima padaryti - yra dabar. Niekur kitur Jis nebuvo puolamas; jie įpuolė į denominacinį šėlsmą. Bet dabar tai nepriklauso jokiai denominacinei veiklai, nes atėjo susivienijimo laikas, vyrams ir moterims, iš bet kokios rasės, bet kokios spalvos, iš visų mokymų, visko - Kristuje, Šventosios Dvasios Krikštu ir sugrįžimu prie Žodžio.

⁹⁶ Susivienijimo laikas Bažnyčiai! O, tai bent! Suvienijant kiekvieną Žodį, kurį šios organizacijos išbarstė po visur: nuo to laiko Nikėjoje, Romoje, kai jie organizavo pirmąją bažnyčią, ir jie organizavo Liuterį, jie organizavo Veslį, jie organizavo visas likusias bažnyčias. Ir tai darydami, jie turėjo priimti mokymą, ir tuomet, kai Dievas siuntė kažką kita, jie negalėjo To priimti. Todėl, iki šiol tai buvo neįmanoma. Ir Dievas pažadėjo, kad paskutinėmis dienomis „Tėvų tikėjimas vėl bus sugražintas

Nuotakai“, kad taip ir bus, ir tai negalėjo įvykti jokių kitu laiku, bet šiuo laiku. Pažvelkite koks ženklas iš Dangaus - kai tarp mūsų randasi Ugnies Stulpas, ir su Viešpaties Jėzaus Kristaus ženklais bei stebuklais. Ir kol Jis kalba mums, Jis niekada nesuklysta, bet išsipildo tobulai iki taško. Amen! Tuomet mes matome, kur mes stovime. Susivienijimo laikas!

⁹⁷ Mes matome besivienijančias tautas, mes matome kaip vienijasi pasaulis, mes matome besivienijantį komunizmą, mes matome kaip vienijasi bažnyčios; ir matome, kaip Dievas vienijasi su Savo Nuotaka, kol Jis ir Bažnyčia taps vienu ir tuo pačiu dalyku. Aleliuja! Kaip ta piramidė ten. Teisingai! Susivienija kartu; Dievas suvienija! Kodėl? Niekada anksčiau, nuo ankstyvosios bažnyčios laikų, Ugnies Stulpo nebuvo žmonių tarpe. Niekada anksčiau, nuo pat ankstyvosios bažnyčios laikų, jie niekada nematė to, ką mes matome šiandien. Ir tai tapo įmanoma tik tada, kai Dievas atsiuntė Septynis Antspaudus ir Tuo davė mums ženklą, atsiuntė septynis Angelus iš Dangaus; ir atėjo, kad sugražintų į tas denominacijas tą išsklaidytą Žodį, ir vėl surištų tai su Dievo Žodžiu, kad nužengtų Jo Šventoji Dvasia.

⁹⁸ Jėzus pasakė: „Jeigu jūs pasiliksite Manyje ir Mano Žodis jumyse, tuomet prašykite, ko norite, ir jums bus duota“. Suvienija Nuotaką vėl su Žodžiu, kuris yra Dievas. Bažnyčia ir Žodis, ne Bažnyčia ir mokymas, Bažnyčia ir Žodis; Nuotaka ir Žodis susivienijo kartu. O, tai bent! Koks . . . Atkurti ką? Tikrajį sekmininkų tėvų tikėjimą, suprantate, kuris buvo išsklaidytas Liuterio grupės. Ne pats Liuteris; ne Liuteris, ne Veslis, ne tie didys įsteigėjai. Bet jiems pasitraukus, iškilo bažnyčia, ir jie . . . ką jie tuomet su tuo padarė, jie iš to padarė organizaciją. Jie priėmė mokymus ir visa kita, ir jie pasitraukė. Ir pažvelkite į juos šiandien, dabar jie įėjo į tą Pasaulinę Bažnyčių Tarybą.

⁹⁹ Taigi, suprantate, bet paskutinėmis dienomis, suprantate, mes matome dalykus, kurie vyksta, kurių anksčiau niekada nebuvo. Suprantate, tai Dievo ženklas, ir visas šis susivienijimas yra laiko ženklas. Taigi, mes norime atidžiai pažvelgti į tai ir būti užtikrintais, kad mes tai supratome. Palikdami . . . jie palieka tikrajį Žodį dėl denominacijos; kad priimtų mokymus ir įvairių žmonių nuomones, užuot priėmę Žodį.

¹⁰⁰ Apreiškimo 10 pasakyta: „Septintojo angelo Žinia“. Taigi atsiminkite, tai tiesiai prie Septynių Trimitų, ir septyni angelai pučia Septynis Trimitus. Štai sekantis dalykas, prie kuro mes prieiname. Bet atsiminkite, kur labai konkrečiai Joje pasakyta: „Angelo . . .“, ne septintojo angelo Trimitas, bet „septintojo angelo Žinia“. Suprantate, ne Trimito angelas, Žinios angelas! Suprantate, angelas tik trimitavo trimitą, tas septintas angelas, Trimito angelas. Bet čia sakoma: „Septintojo angelo Žinios dienomis“, suprantate, kai jo Žinia bus užbaigta. Suprantate, tai bažnyčios laikotarpio Žinia. Šiuo metu, tuomet jis turėtų . . .

Žinia, ne Trimitas, ir „Dievo paslaptis (kuri yra parašyta Žodyje) bus užbaigta“.

¹⁰¹ Dabar pažvelkite, kokioje dienoje mes gyvename! Pažvelkite į tuos Antspaudus, kaip buvo surinktas tas išsklaidytas Dievo Žodis, kaip Liuteris ir visi kiti, kaip tie didieji reformatoriai, kurie išėjo; sugrįžo tiesiai atgal ir parodė tai Biblijoje, kur jie būtų; kiekvienas – tiesiai į savo vietą, ką jis darys ir kas nutiks bažnyčiai; ką jis darys, ir kas nutiks bažnyčiai; visus tuos dalykus jis paliko. Ir tuomet, paskutiniąją dieną, kai mes nieko apie tai nežinojome, išpranašavo mums tam tikrą įvykį; ir net laikraščiai, ir visa kita, paėmė tai, ateina tiesiai ten ir apreiškia tai, ir sujungia paslaptis kartu. Amen! Broli, tai mane stulbina! Man tai – išrikiuoja Žodį. Amen! Man nerūpi, kas – kas, arba, man rūpi, ką žmonės sako, galvoja, teisingai, bet man tai yra Tiesa.

¹⁰² Kaip išminčiai, eidami iš Babilono, jie šaukė: „Kur Jis, gimęs žydų Karalius? Jis yra žemėje, tiesiog dabar. Mes turime surasti Jį“. Teisingai. Ir aš tikiu, kad Jis taip greitai ateis, jog galiu sakyti: „Štai, Jaunikis ateina! Aš girdžiu vidurnakčio šauksmą!“ Amen! Mes esame tiesiai laiko pabaigoje. O, tai bent, kokią valandą mes gyvename. Atkreipkite dėmesį. Suprantate?

¹⁰³ Kokia diena! Koks laikas, kuriame mes gyvename, ši didžioji Dievo paslaptis yra užbaigta; atnešdama Dievystę, parodydama, kas Tai yra; kaip tie maži izmai, išėjo ir padarė iš *Jo tai*, o kažkas padarė iš *Jo tą*, ir kažkas padarė iš *Jo aną*. Bet Viešpaties Angelas nužengė ir iškėlė visus jų izmus, ir ištraukė iš jų tą Tiesą, ir pristatė Ją. Ir štai Ji, tokia tobulą, kokia tik gali būti, nėra kito kelio. Štai Ji, štai kas Jis yra. Suprantate, gyvatės sėkla, visi – visi tie skirtingi dalykai, kurie buvo tokie paslaptingi tarp žmonių. Suprantate? Kas tai? Jis turėjo . . . Kam šis ženklas? Susivienykite!

¹⁰⁴ Ką Jis pasakė Malachijo 4? Atstatys! Atstatys pirminių sekmininkų Tikėjimą, grįžtant pas žmones su ta pačia sekmininkų Žinia, tuo pačiu sekmininkų ženklu, tuo pačiu sekmininkų įrodymu, tuo pačiu Dievu, ta pačia Jėga, tuo pačiu mokymu, viskas tiksliai, su įrodymu to paties Ugnies Stulpo, kuris ištiko Saulių ten kelyje į Damaską, tai šiandien yra tarp mūsų, darydamas tą patį, ką darė anomis dienomis. Susivienijimas!

¹⁰⁵ Mes matome, kaip vienijasi tautos, mes matome besivienijantį pasaulį, mes matome, kaip vienijasi bažnyčios. Mes matome, kaip vienijasi Nuotaka, vienijasi su Žodžiu. Kodėl? Žodis yra Dievas. Ir kaip Žodis . . . Kaip Jaunikis (kuris yra Žodis), ir Nuotaka (kuri yra Žodžio klausytoja), Jie sueina kartu į Sąjungą. Jie susijungia kaip vestuvėse. Suprantate, Jie ruošiasi vestuvėms, ir Jie – Jie tampa Viena. Žodis tampa jumis, jūs tampate Žodžiu. Jėzus pasakė: „Tą dieną jūs tai sužinosite. Visa, kas yra Tėvas – Aš esu; ir visa, kas esu Aš – jūs esate, ir visa,

kas esate jūs – Aš esu. Tą dieną jūs sužinosite, kad Aš esu Tėve, Tėvas – Manyje, Aš esu jumyse ir jūs – Manyje“. Suprantate? „Tą dieną“. Kokią dieną? Šią dieną! Mes sužinome, kad didžios paslėptos Dievo paslaptys yra atskleidžiamos. O, kaip man tai patinka!

¹⁰⁶ O, žiūrėkite, kaip mokslo ir Žodžio nebuvo galima sulygtinti, kaip jie daro šiandien. Anksčiau jie negalėjo to padaryti. Tik dabar jie gali tai padaryti.

¹⁰⁷ Atkreipkite dėmesį, Jis pasakė: „dangaus ženklai, dangaus ženklai“. Mokslas, ir tautiniai ženklai; taigi šiandien jie turi didžius ženklus padangėse, jie turi astronautus ir visa kita. Bet ką tie astronautai daro pasauliui – ženklą? Tai atneša jiems baimę. Jie nežino, kada jie pasiūs ką nors panašaus ir tiesiog numes tas bombas, ir mūsų nebeliks. Suprantate? Taigi, tai ženklas, kurį jie dabar turi – baimę keliantys ženklai danguje. Suprantate? Jie turi juos, atominės raketos ir visa kita, visokios rūšies ženklus.

¹⁰⁸ Jūs matote, kur jie anądien pasirašė šią–šią sutartį, kad jie daugiau nesprogdins jokių bombų po atviru dangumi, bet dabar jie eina po vandeniu ir po žeme, lygiai taip pat bandydami jas. Suprantate? Jie pasirašo sutartį: „Mes to nedarysime, jei jūs sakote, kad jūs to nedarysite (bet mes grįšime namo ir darysime tai tokiu būdu; kol mes žinome, kad jūs ten taip pat darote)“. Suprantate? Tiesiog nėra nieko, tai tiesiog. . . tarp jų nėra jokio pasitikėjimo, nėra–nėra nieko. Jūs galite. . . Suprantate? Ir visi bijo vienas kito. Tai bauginantis ženklas.

¹⁰⁹ Mokslas, žmogus ir tautos sukūrė bauginantį ženklą padangėse. Būtent taip. Taigi, bijosi vienas kito. Ir buvo dangiškas ženklas, duotas. . . Dabar suprantate, jie taip pat gavo ženklą danguje, bauginantį ženklą, žmogus, kaip kosmonautas; galbūt turi atominę raketą, gali numesti ir sunaikinti visą tautą. Paleidžia astronautą ir laiko ten. Jiems niekas netrukdo tai daryti. Jie tikrai gali tai padaryti, jie. . . kada tik jie nori. Jie galėtų paversti ją į dulkes, jeigu jie panorėtų, bet. . . po penkiolikos minučių. Ir ką gali padaryti vienas, tą taip pat gali padaryti ir kitas. Taigi, matote, kad jie turi ženklą, bet toks ženklas juos gąsdina.

¹¹⁰ Jie vienijasi kartu, sutelkdami kartu savo jėgas. Laisvas pasaulis, jie sujungia savo jėgą. Komunizmas sujungia savo jėgas su Rusija. Visi; bet kiekvienas bijosi kito. Suprantate, tai bauginantis ženklas. Teisingai. Tai tautiniai ženklai, ir dalykai.

¹¹¹ Bet Bažnyčia gavo Dangiškąjį Ženklą: Astronautą! Amen! Jėzus Kristus, Ugnies Stulpo pavidalu; kaip Jis buvo Senajame Testamente, kaip Jis buvo, kai Jis sutiko Saulių, kelyje į Damaską, tas pats Jėzus šiandien čia! Ir ką Jis daro? Ar Jis atneša baimę? Jis atneša meilę, vienijančia vieną su kitu. Amen! Atjautimą vienas kitam. Jis atneša Dievo Meilę, o, suvienija mus

ir atveda mus, Kristaus Kūną, į vienybę kaip Nuotaką. Štai ką Jis dabar daro, ši didinga sąjunga, kurią Dievas . . .

¹¹² Jie susivienija kartu, viena grupė *čia* kovoja su kita, viena grupė *ten* kovoja su kita. Čia bažnyčia stovi tarp jų; stebėkite, kas vyksta, ji susivienys su jais. Būtent taip. Bet, taigi, mes sužinome, kad tai atneša baimę ir neramumus.

¹¹³ Bet Bažnyčia, Nuotaką, yra suvienyta vienu Dievu, viena Dvasia - Dievo Dvasia, į vieną šventą Dievo Sąjungą, kad būtų viena šventa Nuotaka Dievui. Teisingai, visi kartu; Kūno sąjunga. Kūnas laukia kaip Nuotaka; nes—nes Jis yra Nuotaka, kadangi mes vadinamės Nuotaka. Dėl Nuotakos susivienijimo laiko, taip ir Bažnyčia susirenka kartu. Tai tiesiog turėtų sukurti meilę tarp mūsų, kad mes vargiai galėtume atsiskirti vienas nuo kito. Teisingai. Kai jūs tiesiog, jums nereikia prašyti žmonių, kad melstųsi, nereikia prašyti, kad jie garbintų Dievą, jums nereikia prašyti, kad jie darytų tai, kas teisinga. Jie tiesiog taip įsimylėję Jį, kol nieko kito nebelieka.

¹¹⁴ Ką jūs pagalvotumėte apie merginą, tikrai labai gražią merginą, kuri ketina ištekėti už kokio nors gražaus jaunuolio, kurį ji taip beprotiškai įsimylėjusi, kad jis jai reiškia daugiau nei jos pačios gyvenimas, ir ji išsyk žino, kad jie susituoks? Artėjant tai vestuvių dienai, tas vaikinukas, sakau jums, ji „vaikštinėja aplinkui“. Suprantate? Ji tiesiog viską suruošia; ji visiškai atsidavusi jam. Teisingai. Viskas, kas jam patinka, ji tiesiog nori tai padaryti. Na, tokiu būdu šiandien turėtų būti Bažnyčia, kad mūsų gyvenimas būtų taip paslėptas Dieve per Kristų, užantspauduotas ten Šventąja Dvasia.

¹¹⁵ Tai, ko aš jus čia mokau, kalbėdamas apie tuos ženklus ir įvairius dalykus, kurie vyksta, aš dabar neturiu tam laiko; padarysiu kitame pamoksle, jei Viešpats leis. Bet Bažnyčioje dar trūksta vieno mažo dalykėlio. Ir mes norėtume prieiti prie to, ir aš dabar esu prie pat to. Suprantate? Mes norime prieiti prie to, jeigu . . . jūs turite tai padaryti. Jeigu jūs to nepadarysite, tai tiesiog viskas, jūs turite tai padaryti. Nes štai, suvienijimo metas visai arti, nes Dievas surenka Bažnyčia kartu - Paėmimui, kad vyktų į vestuves Didingai Sąjungai: kai Dievas ir žmogus susivienys Amžinybei, kai laiko kūriniai susivienys su Amžinuoju.

¹¹⁶ Kartą tai buvo Žmogaus Sūnaus pavidale, žemėje. Ir Jis turėjo atiduoti Savo Gyvybę, kad atneštų jėgą, kad suvienytų kitus žmones ta pačia jėga, kaip Jėzaus Kristaus Nuotaką. Ir dabar Bažnyčia jungiasi su Kristaus Kūnu. Ji išsilaisvina, atsiplėšia nuo visų pančių, paruošia Save; susirinkdama kartu, susivienijant tarpusavyje; o, meilė, džiaugsmas, ir Šventoji Dvasia juda tarp jų. O, tai bent, koks laikas!

¹¹⁷ Kai mes matome, kaip ruošiasi antys, kaip ruošiasi žąsys, kaip ruošiasi žvėrys . . . kaip ruošiasi bitės, debesys,

besiruošiantys lietui, mes matome viską; kaip tai vienijasi kartu, savo didžiajam postūmiui. Mes matome Tautų Sąjungą, tautos kartu, susivienijančios komunizme. Mes matome, kaip jos vienijasi čia, Vakarų pasaulyje. Mes matome, kaip bažnyčia vienijasi kartu, ir visi tie kiti. Taigi tai visiškai neįmanoma, kad tai būtų įvykę koku nors kitu laiku; tai negalėjo įvykti prieš dvidešimt metų, negalėjo būti. Tai negalėjo įvykti prieš dešimt metų, turėjo būti tiesiog dabar. Suprantate, kadangi tie izmai ir kiti dalykai dar nebuvo pasiekę šios vietos.

118 Taigi, prabuskite! Papurtykite save, greitai, ir pažvelkite, kur mes esame! Kur mes? Kaip tie išminčiai, mes esame tiesiai su Jo Žodžiu, ir Viešpaties Šviesa šviečia mūsų kelyje. Šlovė Dievui Aukštybėse. Ir Šlovė Dievui, Kuris davė mums Jėzų Kristų, Kurį mes mylime, ir atvedė mus į šią vietą. Ir kai mes . . . Mes esame Jo žmonės, nupirkti Jo Kraujo kaina.

119 O, tai bent! Kai ateis susivienijimo laikas, mes laukiame, kai mes vienijamės vienas su kitu Jo Dvasios saitais, mes . . . Ar tai gali būti Jo Dvasia? Žinoma, Tai Jo Dvasia. Kodėl Ji? Ji yra Jo Žodis, o Jis yra . . . tai yra Žodžio Dvasia. Ir kai ta Pažado Dvasia nužengia ant jūsų ir įrodo, parodo Save tiesiai - ar Tai ta pati Dvasia? Ji buvo Ta, kuri buvo su Moze tyrlaukiuose! Ji buvo Ta, kuri buvo ant Jėzaus Kristaus! Tai Jis, Kuris sutiko Saulių kelyje į Damaską! Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius! Ir Jis daro tą patį!

120 Ir mes matome tautas kartu, matome bažnyčios vadovus kartu, mes matome komunizmą kartu, matome susivienijusius izmus, mes matome visus šiuos dalykus; ir dabar mes matome Nuotaką, susijungiančią su Žodžiu. O, tai bent! Tai laikas, kai šventieji pakils ir susijungs su tais, kurie gyvi, kad eitų ir susijungtų su Jėzumi Kristumi Amžinybei.

121 Tegul Dievas padeda mums, kiekvienam, šį vakarą susijungti su Kristumi, mes atiduosime viską, kuo mes esame, viską, ką mes turime, visą savo sielą, kūną ir protą - Jėzui Kristui, ir lauksime to susivienijimo laiko.

Kai Dievo trimitas nuskambės, ir laiko daugiau nebus,
Ir išauš Amžinasis rytas, šviesus ir gražus;
Kai mirusieji Kristuje prisikels ir susirinks ten,
kitame krante, (su Nuotaka, kuri gyva), kad
būtų pagauti kartu.

122 Pažvelkite į susivienijimą! Dievas suvienija Bažnyčią su Savo Žodžiu, Žodį - su Bažnyčia, kad jie abu taptu vienodi, „Pasakyk *tai*, ir tai įvyks. Padaryk *tai*, ir tai įvyks. Štai taip; tai Aš priešais jus, tai Aš įrodantis tai; tai Aš su jumis“. Gerai.

123 Mes atrandame, kad dabar ateina laikas, kai pasigirsta Trimitas, ir tie miegantys šventieji ten, jie negali tapti tobulais be mūsų; jie priklauso nuo mūsų (Hebrajams 11); ir kai jie susirinks

kartu, jie susijungs kartu su gyvaisiais. Bažnyčia susijungia su Žodžiu, tuomet Bažnyčia ir Žodis susijungia, tapdami viena. Mirusieji šventieji su gyvaisiais šventaisiais susijungia į vieną; ir visi kartu eina susijungti su Kristumi ten, anapus, Avinėlio Vestuvių Vakarienei.

¹²⁴ Tai susivienijimo laikas, ir ženklai sklando visur. Ženkilai yra tautose, ženklai yra komunizme, ženklai Vakarų pasaulyje, ženklai Bažnyčių Taryboje. Ir Ženklaš yra čia šį vakarą, Šventosios Dvasios globoje, ir Dievo Žodis tai patvirtina ir daro tai Tiesa. Amen! Susivienijimo laikas! Susivienijimo Laiko ženklas!

Palenkime savo galvas.

¹²⁵ Viešpatie Jėzau, kaip mano vargšė širdis šokinėja iš džiaugsmo, kai aš matau galimybes, vidutinio amžiaus vyras, bet vis dėlto, galimybes matyti Tave, ateinančią šioje kartoje; būti gyvam ir stovėti čia, matyti kai nuskamba tas Trinitas: „Kas nešvarus toliau tebūna nešvarus. Kas teišus toliau tebūna teišus. Kas šventas toliau tebūna šventas“. O Viešpatie Dieve!

¹²⁶ Ir pagalvojant apie mus, stovinčius, per akimirką, akimirksniu, kai pasaulis nesužinos kas vyksta, bet staiga jūs pamatysite, kad prieš jus pasirodys jūsų mylimieji, kurie išėjo, atėję vėl susijungti su jumis. Ir mes būsime pakeisti per akimirką, per akimirksnį; ir būsime pagauti kartu, kad sutiktume savo Viešpatį ore. Ir tuomet susijungsime su Juo, kad būtume ten amžinai, ir niekada daugiau vėl nebereiks pasitraukti iš Jo Artumo.

¹²⁷ Koks tai didis dalykas šiandien, Viešpatie, žinoti, kad dabar mes esame suvienyti viena Dvasia. Viena Dvasia, Šventąja Dvasia, kuri paėmusi Žodį, įeina į mus. Ir koks tai didis dalykas, kokia tai privilegija, atsiplėšti nuo viso pasaulio, kad susivienyti su Jėzumi Kristumi. Ir pagalvojus, kad vieną dieną fiziniame pavidale, kūne, panašiam į Jo Paties šlovingąjį kūną, mes sėsime prie Vestuvių Vakarienes stalo ir būsime ten susivieniję, susituokę su Juo; kad gyventume kaip Nuotaka ir Jaunikis per visus ateinančius laikus, per nesibaigiančią Amžinybę.

¹²⁸ Viešpatie Dieve, tegul nebūna tai žmonėms tiesiog kaip mitinė mintis, bet tegul tai tampa tokia tikrove, kol žmonės apims toks alkis ir troškulys, kad jie... skaitydami laikraščius, žiūrėdami į... klausydamiesi radijo ir žinių, matys tą susivienijimo laiką. Ženkilai mirkčioja.

¹²⁹ Viešpatie Dieve, kaip mes kalbėjome apie moteris, ką jos darys paskutinėmis dienomis; ką bažnyčia darys paskutinėmis dienomis; ir kokie bus Bažnyčios laikotarpiai, ir kokie bus Antspaudai, visi tie kiti dalykai. Ir mes matome, kaip tai buvo Nojaus dienomis. Mes matome, kaip tai buvo Sodomos ir Loto dienomis, kai Dievo Angelas apreiškė Save žmogaus kūne, valgė karvės mėsa, gėrė karvės pieną ir valgė duoną; ir stovėjo ten,

galėjo pasakyti, kas vyksta už Jo nugaros. Ir Jėzus sakė, kad tas pats įvyks žmogaus Sūnaus atėjimo metu.

¹³⁰ Viešpatie Dieve, mes matėme piramidę, kaip mes ją ten statėme, ir matėme, kaip mes pridėdame prie jos tuos dalykus; ir radome, kad mes esame laikų pabaigoje, laukdami pagrindinio Kertinio Akmens. Šlovė Dievui! Mes meldžiame, Tėve, kad Tu pažadintum žmones, kuo greičiau dabar, ir surinktum mus kartu, su dieviška meile ir pagarba Jėzui Kristui ir vienas kitam.

¹³¹ Jeigu ši vakarą čia yra kas nors, kas neturi tos vilties, glūdinčios jame, ar pakeltumėte savo ranką į Dievą ir pasakytumėte: „Viešpatie Dieve, suvienyk mane su Savimi, suvienyk mane su Savimi“? Telaimina jus Dievas, broli. Telaimina jus Dievas ir jus, jus; taip. „Suvienyk mane su Savimi, Viešpatie“. Taip! O, tai bent!

Tautos dūžta, Izraelis prabunda,

¹³² Pažvelkite į Izraelį ten - susivienijo kartu. Izraelis, iš viso pasaulio, susirinko, kad susijungtų kartu; kad susijungtų, ir dabar jie yra tauta. Jie yra susivienijusi tauta: su savo vėliava, savo pinigais, savo kariuomene, viskuo; jeigu jie kada nors buvo - jie yra dabar. Izraelis susivienijo, Roma susivienijo, Bažnyčia susivienijo. Ir Nuotaka vienijasi, amen; ir įeina į ta Didingą Sąjungą. Kas tai? Viskas juda link to Ženklo, prie to pagrindinio didžiojo Ženklo, Jėzaus ir Jo Nuotakos, susijungiančių į viena.

¹³³ Tėve Dieve, suteik šiuos palaiminimus, kurių aš prašau dėl šių žmonių, ir tegul jie būna suvienyti Tavyje, širdyje ir dvasioje, kadangi jie pakėlė savo rankas, trokšdami to. Viešpatie Dieve, apvalyk mus ir padaryk mus Savo; suteik tai, Viešpatie. Tai viskas, ką mes žinome ir ką galime padaryti - tai prašyti. Ir tuomet Tu pasakei, jeigu mes prašome ir tikime, mes tai gausime; aš ieškau to, Viešpatie. Aš dėkoju Tau Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Aš myliu Jį, aš myliu Jį,
nes Jis pirmas pamilo mane,
Ir išpirko man išgelbėjimą
ant Kalvarijos medžio. (Amen. O, tai bent!)

Štai Jaunikis ateina!
Aš girdžiu vidurnakčio šauksmą!
Mes pakilsime su šauksmu, jei visi mes
išsilaikysime,
ir sutiksime Jį padangėje.

Budėk ir melskis, mano broli,
Kad kas nors neatimtų tavo karūnos,
Nes drungnas ir atkritęs nuo Dievo
Nedėvės vestuvinio rūbo.

¹³⁴ Teisingai. Pasiruoškime šiam vidurnakčio šauksmui. Jis ateis tą valandą, kai jūs net nepagalvosite. Bus šauksmas, ne tarp

netikinčio pasaulio; tai bus paslaptis. Bet tikintieji, kurie to laukia: Jūs matote, kaip žvaigždės išsirikiuoja į eilę? Suprantate? Ką tai davė? Lygiai tą patį, ką ir pirmąjį kartą. Suprantate, štai taip, ženklai ateina.

Mes matome pasirodančius Jo palaimintojo
Atėjimo ženklus,
Žiūrėkite, štai figų lapai dabar tampa žali;
Karalystės Evangelija pasiekė kiekvieną tautą;
Ir mes esame arti, jau matosi pabaiga.

Tuomet džiaugsmingai, toli, mes skelbsime
Žinią apie Jo palaimintą pasirodymą,

¹³⁵ Ar ne taip? O, skelbsime Žinią apie Jo palaimintą pasirodymą! Štai ką mes turime daryti. Pasakyti visiems: „Ruoškitės, pasiruoškite susitikti su Dievu“. Amen! Aš myliu Jį. O, kaip aš myliu Jį. Dabar, atsistokime. Atsisveikindami vienas su kitu, ištieskite ir paspauskite ranką kam nors, ir pasakykite:

Kol mes susitiksime! (Dabar, paspauskite
rankas.) . . . kol mes susitiksime!
Kol mes susitiksime prie Jėzaus kojų;
Kol mes . . .

Atminkite, jūs galbūt pakvies. Kitas mūsų susirinkimas gal bus prie Jo kojų.

O, te Dievas būna su jumis, kol mes vėl
susitiksime!

¹³⁶ Taigi, tik pagalvokite, kol mes vėl susitiksime; kol susitiksime sekmadienio rytą arba trečiadienio vakarą, gali būti, kad . . . pirmas dalykas, kurį jūs sužinosite, kad kažkas dingo. Šitas dingo, ir jie dingo. O, pagalvokite, kad dingo jūsų vyras, arba dingo jūsų žmona, ir—ir Džonso žmona dingo, ir—ir—ir štai čia vaikai dingo. Viskas įvyko (kas įvyko?), tuomet—jūs esate paliktas!

O, koks verksmas ir aimanos, kai pražuvusiems pranešama apie jų likimą,
Jie šaukė uoloms ir kalnams, (kaip Izraelis, grįždamas atgal į miestą, į šventyklą).
Jie meldėsi, bet jų maldos buvo pavėluotos. (Jie atmetė Žinią.)

¹³⁷ O, broli, niekada to nedarykite. Kad ir ką jūs darytumėte, ištikimai stovėkite už tai! Taip, pone!

¹³⁸ O dabar, kol mes susitiksime, mes padarysime tai:

Tu paimki Jėzaus Vardą,
Kaip skydą nuo visų rūpesčių;
Kai pagundos apsups tave, (Ką tu darysi?)
Tyliai maldoje ištark tą šventą Vardą.

Brangus Vardas, O, koks mielas!
Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
Brangus Vardas, O, koks mielas!
Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

139 Palenkime dabar galvas, kai niūniuojame:

Lenkiamės prieš Jėzaus Vardą,
Klaupiamės prie Jo kojų,
Dangaus karalių Karalių . . . vainikuosim Jį,
Kai mūsų kelionė bus baigta. (Vieną dieną, ji
bus baigta.)

O brangus Vardas, brangus Vardas, O koks
mielas!

Kol mes vėl susitiksim, Dievas tebūna su jumis.

Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
Brangusis Vardai, O koks mielas! Koks mielas!
Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.



SUSIVIENIJIMO LAIKAS IR ŽENKLAS LIT63-0818
(The Uniting Time And Sign)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio vakarą, 1963 m. rugpjūčio 18, Branhamo bažnyčioje Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org